

O VĚČNOSTI

Věčnost se odráží i ve světě elementárních částic i v minerálech, i v živých organizmech. Existuje Božský plán, sedm „dní“ tvorby, a existuje evoluce jako dynamický proces odrazu na úrovních vývoje, díky němuž získáváme na určité úrovni možnost kontrolovat ty procesy odrazu, které probíhají v nás nebo kolem nás, a díky tomu dochází k přechodu z jedné úrovně na druhou...

Proč je čas kubický? Osm rozměrů je šest stěn, kde každý roh je počátkem souřadnic plus dvě pozice vnitřního a vnějšího vnímání. Dále čas neexistuje. Devátý rozměr je **Věčnost**.

Věčnost je vlastnost Boží existence, kde parametr „času“ neexistuje, a proto není a nebude pojmu „částice Věčnosti“, neboť Vlastnost nemá částice, existuje Celistvost, která náleží Jednotnému Nedělitelnému Bohu jakožto Jeho atribut.

Když se mluví o vědomí, o duchu – vždycky se říká: duše je vše. Je to celý vesmír. I **věčnost** a nekonečno. I alfa a omega. Tak to stvořil Stvořitel. To znamená, že za tím něco stojí. Stojí tam Stvořitel. A za časem – za minulostí, přítomností a budoucností také něco stojí. Jdeme-li po vektoru času – potom je to věčnost. A jestli jdeme podle dynamiky šíření, chodíme-li prostorem – potom je to nekonečno. A kde se to všechno setkává? Setkává se to za hranicemi budoucnosti v přítomnosti, kde vidíme člověka jako celistvost. Ve fyzickém těle, ať je to jakkoli divné, ale ne v nějakém světelném. Tělo vše sjednocuje.